

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 47Ek/28/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117216795
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Šnapková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2017:6117216795.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: J. A., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A. XXX, XXX XX A., práv. zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Bohuslav MAJCHRÁK, advokát, spol. s r.o., so sídlom Nová Bystrica 850, 023 05 Nová Bystrica, IČO: 36 416 525, proti povinnému: Z. U., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom I. rad XX, XXX XX Y., na vymoženie pohľadávky vo výške 11 680,74 eura s príslušenstvom, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 47Ek/28/2017 zo dňa 03. júla 2017, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 47Ek/28/2017 zo dňa 03. júla 2017 z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa prostredníctvom právneho zástupcu návrhom na vykonanie exekúcie domáhal od povinného vymoženia sumy 11 680,74 eura s príslušenstvom. V časti F) „Trovy exekúcie - oprávnený“ elektronického formulára, si uplatnil nárok na trovy exekúcie spolu vo výške 677,03 eura, pozostávajúce zo súdneho poplatku za podanie návrhu na vykonanie exekúcie v sume 16,50 eura a z trov právneho zastúpenia oprávneného v exekučnom konaní v sume 660,53 eura vrátane DPH. Z odôvodnenia trov vyplýva, že trovy právneho zastúpenia oprávnený vyčísli z tarifnej hodnoty 53 121,95 eura, ktorá predstavuje súčet istiny v sume 11 680,74 eura, úrokov z omeškania vypočítaných ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie (14. 06. 2017) v sume 40 319,02 eura a trov súdneho konania vo výške 1 122,19 eura. Odmena za jeden polovičný úkon právnej služby z tarifnej hodnoty 53 121,95 eura predstavuje 266,39 eura. Oprávnený si uplatnil nárok na náhradu trov za dva polovičné úkony právnej služby v roku 2017 - prevzatie a príprava právneho zastúpenia v exekučnom konaní a spísanie návrhu na vykonanie exekúcie, náhradu výdavkov na miestne komunikačné výdavky a miestne prepravné (režijný paušál) vo výške 2 x 8,84 eura a 20 % daň z pridanej hodnoty.

2. Vyšší súdny úradník Okresného súdu Banská Bystrica uznesením sp. zn. 47Ek/28/2017 zo dňa 03. júla 2017 návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v časti trov exekúcie oprávneného a to v sume 294,75 eura zamietol. V odôvodnení uznesenia konštatoval, že oprávnený nepostupoval správne, keď pri vyčíslení základnej sadzby tarifnej odmeny advokáta vychádzal pri určení tarifnej hodnoty aj z príslušenstva pohľadávky, ktoré tvoria úroky z omeškania a trovy základného súdneho konania. Totiž, podľa § 121 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov sú príslušenstvom pohľadávky úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. Ustanovenie § 10 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) pojednáva o tarifnej odmene len v súvislosti so samotnou výškou peňažného plnenia alebo cenou veci alebo práva. V tomto prípade sa cena príslušenstva zahrnie do základu na určenie tarifnej hodnoty len vtedy, ak je príslušenstvo samostatným predmetom poskytovania právnej služby, obdobne ako je to upravené pri súdnych poplatkoch v § 7 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov. Takto

sa pri peňažných pohľadávkach do tarifnej hodnoty započítajú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením len vtedy, ak sú ustálené a ku dňu vykonania úkonu právnej služby vyčíslené a samostatne uplatňované. Znamená to, že ich nemožno zahrnúť do základu na určenie výšky tarifnej hodnoty, ak je toto príslušenstvo uplatňované „do budúca“ (Vyhláška o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb - Advokátska tarifa, komentár - Fiačan, Kerecman, Baricová, Hellenbart, Sedlačko a kolektív, 2015, str. 62). Vyšší súdny úradník sa vo svojom odôvodnení odvolával aj na viaceré rozhodnutia krajských súdov a tiež na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MCdo/13/2014 zo dňa 29. 10. 2015.

3. Proti uzneseniu vydaného vyšším súdnym úradníkom, oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote podal sťažnosť, v ktorej trval na nárokoch uplatnených v podanom návrhu na vykonanie exekúcie. Zásadne nesúhlasil s uvedeným právnym názorom exekučného súdu, ktorý je v priamom rozpore s kogentným znením Exekučného poriadku a vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a v rozpore s doterajšou praxou exekučných súdov. Uviedol, že rozhodnutie, na ktoré poukázal exekučný súd, sa netýka exekučného konania ale konania pred civilnými sporovými súdmi a preto je pre toto konanie z neho vyplývajúce právne posúdenie nepoužiteľné. Čo je však dôležité, i závery tohto rozhodnutia pomáhajú ozrejmiť rozdiel medzi konaním pred civilným súdom a exekučným konaním vo vzťahu k odmene advokáta podľa advokátskej tarify a tým dávajú za pravdu jeho názoru. V konaní pred civilným sporovým súdom (2MCdo/13/2014) platí, že výpočtovým základom pred odmenu advokáta je hodnota istiny a nie úrokov z omeškania. V tomto smere platí správny názor súdu, že úroky z omeškania nie sú nárokom, ktorý možno (žalobou) uplatniť samostatne. V zmysle Občianskeho zákonníka ide o príslušenstvo hlavnej veci a znáša tým aj jej osud (iný prípad by bol za stavu, kedy po splatení pohľadávky na istine by sa stal predmetom konania kapitalizovaný - splatný nárok - pohľadávka, na úrokoch z omeškania so zaplatením istiny riadne a včas - potom takto určená suma tvorí i základ pre určenie SP). V exekučnom konaní je ale situácia diametrálne odlišná. Úroky z omeškania judikované súdom vo vydanom rozhodnutí - exekučnom titule, tu už sú a teda môžu byť samostatným predmetom konania a rovnako samostatným predmetom poskytovania právnej služby. Osoba s exekučným titulom sa totiž môže sama rozhodnúť, či v exekučnom konaní chce vymáhať istinu, alebo len príslušenstvo (napr. úroky z omeškania). Samotný Exekučný poriadok uvádza (a to dlhodobo) v § 48 ods. 3 písm. g), že návrh na vykonanie exekúcie musí obsahovať označenie vymáhaného nároku, pričom ak ide o nárok na peňažné plnenie, s rozdelením na istinu, opakujúce sa príslušenstvo pohľadávky, kapitalizované príslušenstvo pohľadávky, zmluvnú pokutu, trovy exekúcie oprávneného. Z uvedeného je zrejmé, že sám Exekučný poriadok umožňuje, aby oprávnený spolu s finančným nárokom voči povinnému na istine, uplatnil i už do času podania návrhu na vykonanie exekúcie časť splatných - kapitalizovaných úrokov z omeškania ako judikovaného nároku súdnym rozhodnutím na príslušenstve pohľadávky a teda táto suma v súčte spolu s istinou je potom správne i výpočtovým základom tarifnej odmeny. Preto v podanom návrhu a k času jeho podania označil i kapitalizovanú pohľadávku na príslušenstve istiny. Ak §10 ods. 2 vyhlášky uvádza, že za tarifnú hodnotu sa považuje výška peňažného plnenia, ktorého sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby, že v danej veci sa za peňažné plnenie považuje súčet pohľadávky na istine a kapitalizovaného - judikovaného splatného príslušenstva pohľadávky. Vyšší súdny úradník síce v rozhodnutí poukázal na mnohé rozhodnutia súdov, ani jedno jediné však nebolo vydané v rámci exekučného konania a ani sa exekučného konania netýkalo. Všetky rozhodnutia sa týkali civilného sporového konania. Ako uviedol, v konaní pred súdmi platia diametrálne odlišné podmienky ako v exekučnom konaní. Všetky rozhodnutia súdov uvedené v rozhodnutí tak žiaľ nemajú žiadnu právnu relevanciu, pretože pre exekučné konanie sú neupotrebiteľné. Okrem toho ani nejde o ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít. Nemožno sa z našej strany ubrániť pocitu, že Okresný súd Banská Bystrica ako jediný exekučný súd chce raziť vo svojej judikatúre tendenciu, aby voči všetkým postupoval rovnako odvolávajúc sa na závery iných súdov (nie však v exekučných veciach). Takýto postup, ktorý ale nemá oporu v zákone, je svojvoľný a ústavne neakceptovateľný, nakoľko súd porušuje ústavou garantované právo.

4. Súd k veci udáva nasledovné:

5. Podľa § 200 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“) na exekučné konania sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

6. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.

7. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

8. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

9. Po preštudovaní veci sudca dospel k záveru, že vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení rozhodol vecne správne. Nasvedčuje tomu aj spôsob výpočtu trov právneho zastúpenia Najvyšším súdom Slovenskej republiky (ako súdnej autority - Čl. 4 ods. 4 CSP) v uznesení sp. zn. 3Oboer/134/2015 zo dňa 09. mája 2016, ktoré sa týkalo exekučného konania a predmetom ktorého bolo vymáhanie istiny s príslušenstvom. Z posledného odseku odôvodnenia na strane 7 vyplýva, že trovy právneho zastúpenia advokátom, najvyšší súd počítal iba z vymáhanej istiny.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie.